NORAKSTS
Lieta Nr. 142314812
(1-1395-13/28)

**ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA**
**RĪGAS TIESU NAMS**

# S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2013. gada 16. aprīlī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese T.Jefremova,

piedaloties personai, kura tiek saukta pie administratīvās atbildības, *O.G.*, un iestādes, kas pieņēmusi lēmumu, Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes pārstāvei *S.V.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *O.G. (personas kods /personas kods/)* sūdzības par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012. gada 28. maija lēmuma Nr. 1189 atcelšanu.

## Aprakstošā daļa

[1] 2012. gada 28. maijā Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes (turpmāk arī – VP GKPP PP vai iestāde) Satiksmes uzraudzības biroja inspektore sastādīja *O.G.* (turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs) administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr. FR00044044 (turpmāk arī – Protokols-lēmums), kurā konstatēts, ka 2012. gada 29. martā plkst. 11.12 transportlīdzeklis VW Golf ar valsts reģistrācijas numuru

*/reģistrācijas numurs/* brauca Rīgā, pa Salu tiltu, pie nama Lāčplēša ielā Nr. 161 ar ātrumu 87 km/h (ņemot vērā iekārtas kļūdu) pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h. Ātrums fiksēts ar transportlīdzekļu ātruma kontroles sistēmu PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr. PS-651311), kuras maksimālā kļūda ekspluatācijas režīmā ir + 3 km/h (ja ātrums mazāks par 100 km/h). Tādējādi sūdzības iesniedzējs ir pārkāpis Ministru kabineta 2004. gada 29. jūnija noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – CSN) 114. punkta prasības un izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.[8] panta desmitajā daļā. Sūdzības iesniedzējam par pārkāpumu piemērots naudas sods Ls 60 apmērā.

2012. gada 28. maijā iestāde pieņēma lēmumu Nr. 1189 (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru nolēma Protokolu-lēmumu atstāt negrozītu.

[2] 2012. gada 27. jūnijā tiesā saņemta sūdzības iesniedzēja sūdzība, kurā lūgts atcelt Lēmumu. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka norādītājā datumā ar dienesta transportlīdzekli pārvietojās viņš, bet atļauto ātrumu Protokolā-lēmumā minētajā ceļa posmā nepārkāpa.

Iestāde Lēmuma 4. lapaspusē norādīja, ka veidnē neatrodas citi satiksmes dalībnieki, kas pārvietojas pa to pašu joslu vai blakus esošo joslu. Savukārt no pievienotā fotoattēla redzams, ka veidnes labajā daļā ir transportlīdzekļa Mercedes Benz „Riga taksi.lv" aizmugurējā daļa, kā arī no otrā fotoattēlā ir redzams, ka blakus ar sūdzības iesniedzēju vienā virzienā brauc cits transportlīdzekli. Līdz ar to nav nosakāms, uz kuru no vairākiem transportlīdzekļiem attiecās mērījums.

PoliScan fotoradara lietošanas instrukcijas 8.3. punktā ir norādīts, ka šāds fotoattēls nav izmantojams kā pierādījums. Turklāt, fotoradars sastāv no divām atsevišķam iekārtām – fotoaparāta un radara. Tas, ko redz fotoaparāts, nemaz nenozīmē, ka to pašu redz radars. Eiropas lielākā autoklubā (ADAC) mājās lapā *www.adac.de* atrodas raksts ar nosaukumu „Blitzer PoliScan in der Kritik". ADAC juristu un tiesnešu konferencē par fotoradariem tika runāts par prasībām fotoradariem attiecībā uz 36 dažādiem fotoradaru iekārtu veidiem. Tika runāts par to, ka nav nekādas garantijas tam, ka mērījums attiecas uz konkrētu transportlīdzekli. No 36 iekārtām vislielāko kritiku izpelnījās tieši PoliScan, jo radars nav precīzs, ja uz bildes ir redzami divi vai vairāki transportlīdzekļi (šādā gadījumā mērījumu precizitāti nevarot garantēt). Problēma esot tajā, ko foto tiek uzņemts vairākus metrus pēc mērījuma veikšanas. Šo viedokli apstiprina arī vairāki citi fakti. Piemēram, Dillenburgas tiesa Vācijā ar 2009. gada 2. oktobra spriedumu lietā Nr. 3 OWi 2 Js 54432/09 nosprieda, ka PoliScan fotoradaru fotogrāfijas, kuras redzams vairāk par vienu transportlīdzekli, nav derīgas kā pierādījums vairāku iemeslu dēļ, tai skaitā tāpēc, ka nav iespējams noteikt, kurā no foto redzamajiem transportlīdzekļiem radars ir fiksējis ātrumu un kādā attālumā tas veikts. Tāpat, iepazīstoties ar PoliScan lietošanas instrukciju, tajā visi fotoattēli ir tikai ar vienu transportlīdzekli – tātad pats ražotājs nepieļauj situāciju, ka drīkst būt vairāk par vienu transportlīdzekli fotoattēlā.

[3] Paskaidrojumā tiesai iestāde norāda, ka sūdzības iesniedzēja sūdzība noraidāma, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

[4] Sūdzības iesniedzējs tiesas sēdē uzturēja sūdzībā ietverto prasījumu uz sūdzībā norādīto argumentu pamata.

[5] Iestādes pārstāve tiesas sēdē neatzina sūdzībā ietverto prasījumu uz Lēmumā norādīto argumentu pamata.

**Motīvu daļa**

[6] Tiesa, noklausoties sūdzības iesniedzēja un iestādes pārstāves paskaidrojumu, un izvērtējot lietas materiālus, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[7] Pārbaudījusi Lēmumā ietvertos argumentus, tiesa secina, ka iestāde ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, vispusīgi novērtējusi pierādījumus un izdarījusi pamatotus secinājumus, iestādes Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ tiesa saskaņā ar LAPK 289.$^{13}$panta trešo daļu pievienojas iestādes Lēmuma motivācijai, papildus sniedzot viedokli par sūdzībā norādīto argumentu.

[8] Saskaņā ar ātruma mērīšanas sistēmas PoliScan Speed fiksētās informācijas pārlūkprogrammas ekspluatācijas rokasgrāmatas 2.2.apakšpunktu, nosakot pārkāpumu izdarījušo transportlīdzekli, tiek izmantota vērtēšanas veidne – vienu metru augsts taisnstūra apgabals transportlīdzekļa tuvumā. Tā platums atbilst transportlīdzekļa daļai, no kuras ir iegūtas mērījuma vērtības. Vismaz vienam priekšējam ritenim (frontālā mērījuma gadījumā), attiecīgi vienam aizmugurējam ritenim (aizmugurējā mērījuma gadījumā) un/vai transportlīdzekļa numura zīmei ir jābūt vismaz daļēji redzamai veidnē. Citi satiksmes dalībnieki, kas pārvietojas tajā pašā virzienā pa to pašu joslu vai blakus esošo joslu, nedrīkst būt redzami veidnē. Pie tam veidnes apakšējai malai ir jābūt zem riteņiem. Pretējā gadījumā fiksētais foto uzņēmums ir nederīgs kā pierādījums.

Apskatot Protokolā-lēmumā esošo fotouzņēmumu, redzams, ka tajā fiksēts no ātruma mērīšanas sistēmas PoliScan Speed attālinošā transportlīdzekļa VW Golf ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* braukšanas ātrums. Vērtēšanas veidne atrodas tieši uz minētā transportlīdzekļa, turklāt vērtēšanas veidnē redzama transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numura zīme un labais aizmugurējais ritenis. Veidnes apakšējā mala ir zem minētā transportlīdzekļa riteņiem. Tiesa konstatē, ka vērtēšanas veidnē atrodas arī transportlīdzekļa (nav saredzama valsts numura zīme), kas pārvietojas pretējā braukšanas virzienā, aizmugurējā atdurstieņa labais stūris. Fotouzņēmumā ir redzami arī citi transportlīdzekļi, kas pārvietojas tajā pašā virzienā kā sūdzības iesniedzēja vadītais transportlīdzeklis, tomēr tie nav ietverti vērtēšanas veidnē. Līdz ar to tiesa konstatē, ka vērtēšanas veidnē neatrodas citi satiksmes dalībnieki, kas pārvietojas tajā pašā virzienā pa to pašu joslu vai blakus esošo joslu. Turklāt tiesa norāda, ka no Protokolā-lēmumā esošā fotouzņēmuma secināms, ka braukšanas ātrums fiksēts transportlīdzeklim, kas attālinās no ātruma mērīšanas iekārtas, nevis tai tuvojas. Tādējādi nav pamata uzskatīt Protokolā –lēmumā fiksēto attēlu un vērtēšanas veidni par nepieļaujamu pierādījumu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, atzīstams, ka nav pamata apšaubīt, ka 2012. gada 29. martā plkst. 11.12 ar ātruma mērīšanas iekārtu sistēmu PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr. PS-651311) fiksēts tieši sūdzības iesniedzēja vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrums, un iestāde, izskatot sūdzību, pārbaudījusi visus faktus, tai skatā arī sūdzībā norādīto argumentu par iespēju, ka ātruma mērīšanas iekārta fiksējusi cita transportlīdzekļa braukšanas ātrumu.

[12] Ņemot vērā sprieduma 7.-8.punktos minēto, tiesa uzskata, ka Lēmums ir tiesisks un sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[16]panta ceturto daļu un 289.[18]panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

**nosprieda**

**atstāt negrozītu** Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012. gada 28. maija lēmumu Nr. 1189, bet *O.G.* sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* T.Jefremova

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese T.Jefremova
Rīgā 2013. gada 16. aprīlī